

Αρμαγεδδών

και μετά
παγκόσμια ειρήνη

Αρμαγεδδών και μετά Παγκόσμια Ειρήνη

Ο Αρμαγεδδών έχει γίνει μια οικεία λέξη, καθώς οι μπελάδες εξαπλώνουν τις προφητείες τους στη γη. Χρησιμοποιείται όταν υπάρχουν συγκρούσεις μεταξύ εθνών και ιδεολογιών, ειδικά όταν υπάρχει παγκόσμια αναταραχή. Τα ειδησεογραφικά μέσα ενημέρωσης τη χρησιμοποιούν συχνά, αν και πολλές φορές είναι αμφίβολο αν ο συντάκτης γνώριζε πραγματικά την προέλευση και το υπόβαθρο της λέξης. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι εφαρμόζεται σε μια μεγάλη μάχη ή μια ισχυρή μάχη στην οποία εμπλέκεται ο Θεός - μια μάχη μεταξύ του καλού και του κακού - μια μάχη που θα δώσει τέλος σε όλες τις μάχες.

Ο Αρμαγεδδών είναι ένας βιβλικός όρος που χρησιμοποιείται στο τελευταίο βιβλίο της

Βίβλου και σχετίζεται με "τη μάχη της μεγάλης εκείνης ημέρας του Παντοδύναμου Θεού". (Αποκάλυψη 16:14) Η Αποκάλυψη είναι ένα βιβλίο συμβόλων που παρουσιάζουν μια διαρκή μάχη ανάμεσα στην αλήθεια και την πλάνη, τη δικαιοσύνη και την αδικία, τον Χριστό και τον Αντίχριστο. Σε αυτή την απεικόνιση χρησιμοποιούνται από τη μία πλευρά σύμβολα όπως "θηρία", "δράκος", "ψευδοπροφήτες", "Βαβυλώνα", "πόρνη", "ακάθαρτα πνεύματα", "βάτραχοι" κ.ά., και από την άλλη "Αρνίον", "νύφη", "αγία πόλη" και άλλα. Ο Αρμαγεδδών είναι ένα άλλο από τα σύμβολα που χρησιμοποιούνται στο βιβλίο και συνδέεται με τη μεγάλη και τελική φάση ενός αγώνα που τερματίζει την παρούσα εποχή, όταν η βασιλεία του Χριστού αναστηθεί νικηφόρα, εγκαθιδρύοντας την παγκόσμια και αιώνια ειρήνη.

Η λέξη Αρμαγεδδών είναι εβραϊκής προέλευσης και συνδέεται γεωγραφικά και ιστορικά με τον λόφο της Μεγιδδώ. Η Μεγιδδώ κατείχε μια στρατηγική θέση στους αρχαίους Αγίους Τόπους, καθώς διοικούσε ένα σημαντικό πέρασμα προς την ορεινή χώρα. Η

γενική τοποθεσία της Μεγιδδώ ήταν το μεγάλο πεδίο μάχης του Ισραήλ. Εδώ ο Γεδεών και οι τριακόσιοι άνδρες του κατατρόπωσαν και νίκησαν τους Μαδιανίτες. Εδώ επίσης, ο βασιλιάς Σαούλ ηττήθηκε από τους Φιλισταίους.

Πολλοί από τους συμβολισμούς της Βίβλου είναι παρόμοιοι στη φύση με εκείνους με τους οποίους ο κόσμος είναι εξοικειωμένος. Η Βίβλος, για παράδειγμα, χρησιμοποιεί θηρία για να αντιπροσωπεύσει βασιλεία ή κυβερνήσεις, όπως και ο κόσμος. Και η χρήση ενός πεδίου μάχης για να μεταφέρει μια συγκεκριμένη ιδέα εφαρμόζεται επίσης από τον κόσμο. Όταν λέμε, για παράδειγμα, ότι ένας στρατός συνάντησε το "Βατερλώ" του, εννοούμε ότι, αν και ήταν νικηφόρος για ένα διάστημα, συνάντησε τελικά μια ξαφνική και απροσδόκητη ήττα. Η ήττα του Ναπολέοντα στο Βατερλώ ήταν αυτή που προκάλεσε την απόδοση τέτοιας σημασίας στο συγκεκριμένο πεδίο μάχης.

Έτσι και με τον Αρμαγεδδώνα. Ήταν το πεδίο μάχης του Ισραήλ και για να κατανοήσουμε τη

συμβολική του σημασία στις προφητείες, δεν είναι παρά απαραίτητο να ανακαλύψουμε το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που συνδέεται με όλες τις μάχες στις οποίες συμμετείχε ο αρχαίος Ισραήλ. Δεν είναι το γεγονός ότι ήταν πάντα νικητές, γιατί δεν ήταν. Μερικές φορές ο Θεός επέτρεπε στον λαό του να ηττηθεί. Αυτό συνέβαινε επειδή είχαν αμαρτήσει εναντίον του και έπρεπε να πειθαρχήσουν. Ωστόσο, υπήρχε ένα εξαιρετικό χαρακτηριστικό όλων των μαχών του Ισραήλ, το οποίο δεν ίσχυε, και δεν ίσχυε ποτέ, για τις μάχες που δόθηκαν μεταξύ άλλων εθνών- είναι ότι ο Θεός έβαλε το χέρι του σε αυτές και υπερίσχυσε των νικών και των ηττών τους σύμφωνα με το δικό του μεγάλο σχέδιο των αιώνων.

Όταν λαμβάνουμε υπόψη αυτό το γεγονός, η λέξη Αρμαγεδδών αποκτά μια σημασία εξίσου οριστική με το Βατερλώ, αν και με πολύ διαφορετική σημασία. Υποδηλώνει έναν αγώνα στον οποίο ο Θεός ενδιαφέρεται σίγουρα και στον οποίο θα κατευθύνει την έκβαση - εξασφαλίζοντας την τελική και ένδοξη νίκη των δυνάμεων της δικαιοσύνης. Επιπλέον, όπως δείχνουν οι προφητείες,

πρόκειται για την τελευταία μεγάλη μάχη των αιώνων και θα καταλήξει στην οριστική ήττα όλων των υπηρεσιών του Σατανά, προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Χριστού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο περιγράφεται ως "η μάχη εκείνης της μεγάλης ημέρας του Παντοδύναμου Θεού". - Αποκάλυψη 16:14

"Εκείνη η μεγάλη ημέρα"

Οι προφητείες δείχνουν σαφώς ότι η "μεγάλη ημέρα του Παντοδύναμου Θεού" είναι η χρονική περίοδος που σηματοδοτεί το τέλος της παρούσας εποχής. Είναι ο χρόνος κατά τον οποίο αυτός ο "παρών πονηρός κόσμος" (Γαλάτας 1:4), ή η κοινωνική τάξη, φτάνει στο τέλος της. Περιγράφεται στη Βίβλο ως η "ημέρα της εκδίκησης" και ως οι "έσχατες ημέρες". Μιλάμε επίσης για την "Ημέρα του Κυρίου", επειδή είναι ο καιρός που ο Κύριος επεμβαίνει στις υποθέσεις του κόσμου για να σταματήσει την τρελή και καθοδική τους βιασύνη προς την αμαρτία και την καταστροφή και να εγκαθιδρύσει την από καιρό υποσχεθείσα βασιλεία του.

Αυτή η "Ημέρα του Κυρίου" είναι ο χρόνος στον οποίο αναφέρεται η προφητεία που αναφέρει: "Περιμένετε εμένα, λέει ο ΚΥΡΙΟΣ, μέχρι την ημέρα που θα σηκωθώ στο θήραμα-επειδή, η απόφασή μου είναι να συγκεντρώσω τα έθνη, για να συγκεντρώσω τα βασίλεια, για να χύσω επάνω τους την οργή μου, όλη την άγρια οργή μου- επειδή, όλη η γη θα καταφάει από τη φωτιά του ζήλου μου". - Ζεφανίας 3:8

Αυτή η "Ημέρα της Εκδίκησης" επί των εθνών περιγράφεται περαιτέρω από τον Προφήτη Ησαΐα. Έγραψε: "Ο Κύριος θα βγει σαν άνδρας δυνατός, θα ξεσηκώσει ζήλεια σαν άνδρας πολέμου- θα φωνάξει, ναι, θα βρυχηθεί- θα νικήσει ενάντια στους εχθρούς του. Εγώ για πολύ καιρό σιωπούσα- ήμουν ακίνητος και συγκρατούσα τον εαυτό μου- τώρα θα φωνάξω σαν γυναίκα που βασανίζεται- θα καταστρέψω και θα κατασπαράξω αμέσως". - Ησαΐας 42:13,14

Η βασιλεία του κακού

Από τότε που οι πρώτοι γονείς μας παρέβησαν τον νόμο του Θεού, το κακό είναι

κυρίαρχος παράγοντας στις υποθέσεις της ανθρώπινης φυλής. Ο Σατανάς υπήρξε ο κυρίαρχος του κόσμου του ανθρώπου. Ο Ιησούς μίλησε γι' αυτόν ως "τον πρίγκιπα αυτού του κόσμου". (Ιωάννης 12:31- 14:30) Κατά τις ημέρες του αρχαίου Ισραήλ, όταν ο Θεός κυβερνούσε τον εκλεκτό λαό του, άλλα έθνη έρχονταν περιστασιακά σε επαφή με τη θεϊκή εξουσία και δύναμη. Διάφοροι ειδωλολάτρες βασιλείς αναγκάστηκαν να αναγνωρίσουν την κυριαρχία του ως αποτέλεσμα του θαυμαστού τρόπου με τον οποίο προστάτευε και ελευθέρωσε τον λαό του. Αλλά έχουν περάσει πολλοί μακρινοί αιώνες από τότε που ο κόσμος έγινε μάρτυρας τέτοιων εκδηλώσεων της δύναμης του Θεού, με αποτέλεσμα η πίστη σε αυτόν και στην ικανότητά του να κυβερνά τις υποθέσεις των ανθρώπων να είναι σχεδόν ανύπαρκτη σε όλες τις αίθουσες συμβουλίων του κόσμου.

Ο Θεός εξηγεί αυτή την κατάσταση λέγοντας ότι απέφυγε να παρέμβει στις παγκόσμιες υποθέσεις και "κράτησε" την ειρήνη του. (Ησαΐας 42:14) Ο λαός του, από την άλλη πλευρά, ενθαρρύνθηκε να περιμένει τον Κύριο μέχρι

την ημέρα που δεν θα κρατάει πλέον την ειρήνη του, μέχρι που θα πάψει να απέχει από την παρέμβαση στις υποθέσεις των ανθρώπων, με τη βεβαιότητα ότι τότε θα σηκωθεί στο θήραμα και ότι ολόκληρη η γη - αυτός ο σημερινός κακός κόσμος- θα καταστραφεί από τη "φωτιά του ζήλου μου". Σε αυτό το έργο της καταστροφής του κακού και των κακών συστημάτων, ο Κύριος παρουσιάζει τον εαυτό του να βγαίνει μπροστά ως ισχυρός άνδρας και να διεγείρει τη ζήλια σαν άνδρας πολέμου, και αυτό είναι που επισπεύδει τη μάχη εκείνης της μεγάλης ημέρας του Παντοδύναμου Θεού.

Ενώ ο Κύριος επέτρεψε στον Σατανά, τον μεγάλο Αντίπαλο, να κυριαρχήσει στις καρδιές των παιδιών της ανυπακοής, δεν έπαψε ποτέ να ενδιαφέρεται για την τελική ευημερία των ανθρώπινων πλασμάτων του. Πράγματι, καθ' όλη τη διάρκεια των χιλιάδων ετών κατά τα οποία απέφυγε να παρέμβει στην κυριαρχία της αμαρτίας και του θανάτου, ο Θεός έθετε, τρόπον τινά, τις βάσεις για μια ένδοξη ημέρα απελευθέρωσης. Όμως το σχέδιο της λύτρωσης και της αποκατάστασής του

προχωρούσε σιωπηλά και απαρατήρητο από τον κόσμο. Στον Αρμαγεδδώνα ο Θεός θα αποκαλυφθεί σε όλη την ανθρωπότητα και τα μάτια όλων των εθνών θα ανοίξουν για να δουν τη δόξα του.

Ήταν ο έκπτωτος Εωσφόρος, που προσωποποιείται στη Γένεση ως φίδι και στην Αποκάλυψη 20:2 ως "εκείνο το παλιό φίδι" που εισήγαγε την αμαρτία στον κόσμο. Εξαπάτησε τη μητέρα Εύα, και μέσω αυτής παρακίνησε τον Αδάμ να παραβεί τον θείο νόμο. Αυτό τους επέφερε την ποινή για την αμαρτία, που είναι ο θάνατος. Εκεί άρχισε να πεθαίνει το ανθρώπινο γένος. Εκεί ο εγωισμός έγινε το κίνητρο σχεδόν όλων των ανθρώπινων προσπαθειών, και από τον εγωισμό προέκυψε η εχθρότητα, το μίσος, το έγκλημα και οι πόλεμοι. Επί έξι χιλιάδες χρόνια ο κόσμος που πεθαίνει αγωνίζεται, ελπίζοντας πάντα σε καλύτερες εποχές που θα έρθουν, αλλά, εξαιτίας του εγωισμού, αποτυγχάνοντας πάντα να επιτύχει τους επιθυμητούς στόχους του.

Το χέρι του Θεού

Ο Θεός εξακολουθεί να αγαπάει το ανθρώπινο δημιούργημά του, και στο Λόγο του υπάρχει για μας ένα περίγραμμα των θεϊκών επιτευγμάτων που τελικά θα οδηγήσουν στην πλήρη ανατροπή της σατανικής κυριαρχίας, καθώς και στην καταστροφή όλων εκείνων των μισητών στοιχείων της βασιλείας της αμαρτίας και του θανάτου του Σατανά που ταλαιπωρούν το ανθρώπινο γένος για τόσο πολύ καιρό. Ο τρόπος με τον οποίο το χέρι του Θεού έχει παρέμβει στις υποθέσεις των ανθρώπων ανά τους αιώνες μάς αποκαλύπτεται σε μεγάλο βαθμό από τη λαμπρή σειρά των υποσχέσεων που καταγράφονται στο Λόγο του για την παρηγοριά και τη διδασκαλία μας.

Αν και για τους αδιαφώτιστους μπορεί να φαίνεται ότι οι υποσχέσεις του Θεού αντιπροσωπεύουν απλώς ευσεβείς πόθους αρχαίων ιδεολόγων, εντούτοις σε αυτές μπορεί να αναγνωριστεί το πρότυπο του θεϊκού σκοπού απέναντι στο ανθρώπινο γένος. Όταν βλέπουμε αυτό το σχέδιο και τις θαυμάσιες προετοιμασίες που έχει κάνει ο Κύριος για την

τελική απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τα δεσμά της αμαρτίας, της ασθένειας και του θανάτου, είμαστε βέβαιοι ότι δεν υπήρξε καμία αποτυχία του θεϊκού σχεδίου - καμία περίπτωση στην οποία ο Κύριος απέτυχε στην εκπλήρωση των μεγάλων και στοργικών σχεδίων του.

Η πρώτη ακτίνα ελπίδας

Στη δήλωσή του προς τον "παλαιό φίδι" - τον Διάβολο - ο Δημιουργός μας δίνει την πρώτη ένδειξη ότι παρά την είσοδο της αμαρτίας στον κόσμο δεν είχε εγκαταλείψει το ανθρώπινο δημιούργημά του. Ο Θεός είπε στον Σατανά ότι το "σπέρμα" της γυναίκας "θα συντρίψει το κεφάλι σου". (Γένεση 3:15) Αν ο Θεός δεν είχε δηλώσει αργότερα τις προθέσεις του απέναντι στην ανθρώπινη φυλή με περισσότερες λεπτομέρειες μέσω των προφητών του, δεν θα μπορούσαμε να γνωρίζουμε τι πραγματικά σήμαινε αυτή η αόριστη δήλωση προς το φίδι. Αλλά υπό το φως των προφητειών γίνεται σαφές ότι η συντριβή της κεφαλής του φιδιού από το σπέρμα της γυναίκας είναι στην πραγματικότητα μια συμβολική περιγραφή

της ανατροπής της σατανικής κυριαρχίας στη γη και του θριάμβου της βασιλείας του Χριστού.

Στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο 20, μας δίνεται μια σύντομη συμβολική περιγραφή της μεθόδου με την οποία το σπέρμα της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού. Μας λένε ότι ένας άγγελος κατεβαίνει από τον Θεό από τον ουρανό και ότι πιάνει το παλιό φίδι, που είναι ο Διάβολος και ο Σατανάς, και το δεσμεύει για χίλια χρόνια. Αυτός ο ισχυρός άγγελος δεν είναι άλλος από το σπέρμα της υπόσχεσης -τον Χριστό- και η αφήγηση μας δίνει μια σύντομη περιγραφή της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του και της χιλιετούς βασιλείας του. Δείχνει επίσης ότι κατά τη διάρκεια αυτών των χιλίων ετών, οι νεκροί ανασταίνονται και τους δίνεται η ευκαιρία να ζήσουν για πάντα στην ανακαινισμένη γη.

Αρκετούς αιώνες μετά την τραγωδία στην Εδέμ, ο Θεός έδειξε και πάλι το ενδιαφέρον του για το είδος των θνητών, δίνοντας μια υπόσχεση στον πιστό του υπηρέτη, τον Αβραάμ. Είπε σε αυτόν τον πατέρα του Ισραήλ ότι σκόπευε να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης. Κάνοντας αυτή την υπόσχεση, ο Θεός

αναφέρθηκε για άλλη μια φορά σε ένα σπέρμα, έναν απόγονο, του οποίου η γέννηση θα κατευθυνόταν από τη θεία πρόνοια. Ο Θεός επιβεβαίωσε αυτή την υπόσχεση με τον όρκο του και αποτέλεσε τη βάση της ελπίδας του Ισραήλ για έναν επερχόμενο Μεσσία.

Η υπόσχεση αυτή επαναλήφθηκε με διάφορες μορφές από όλους τους ιερούς προφήτες του Θεού. Όσον αφορά το υποσχόμενο σπέρμα, ο προφήτης Ησαΐας έγραψε: "Σε μας γεννήθηκε παιδί, σε μας δόθηκε Υιός- και η διακυβέρνηση θα είναι επάνω στον ώμο του- και το όνομά του θα ονομάζεται θαυμαστός Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατέρας αιώνιος, Πρίγκιπας της ειρήνης. Η αύξηση της διακυβέρνησής του και της ειρήνης του δεν θα έχει τέλος, επάνω στον θρόνο του Δαβίδ και στη βασιλεία του, για να την διατάξει και να την εγκαθιδρύσει με κρίση και δικαιοσύνη από τώρα και για πάντα. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θα το πραγματοποιήσει αυτό". - Ησαΐας 9:6,7

Εξέχουσα θέση σε αυτή την υπόσχεση για μια επερχόμενη κυβέρνηση δικαιοσύνης κατέχει

το γεγονός ότι η νίκη της επί των δυνάμεων του κακού είναι εγγυημένη από τη θεία, θαυματουργή δύναμη. Ο Υιός που αναφέρεται είναι ο Χριστός, και ο προφήτης δηλώνει ότι η κυβέρνηση θα είναι επάνω στον ώμο του. Αυτό σημαίνει ότι ο θείος Χριστός επωμίζεται την ευθύνη για την υλοποίηση του αγαπητικού σκοπού του Θεού να καταστρέψει το κακό από τη γη και να εξυψώσει τη δικαιοσύνη.

Πόσο καθησυχαστικό είναι αυτό! Σημαίνει ότι η απεριόριστη ικανότητα του Θεού, η οποία του επέτρεψε να δημιουργήσει δισεκατομμύρια κόσμους, η οποία δημιούργησε τον άνθρωπο και του έδωσε ζωή, η οποία συνεχίζει να δίνει ζωή σε όλα τα έμβια όντα, θα τροφοδοτήσει την επίθεση του Χριστού εναντίον των δυνάμεων της αμαρτίας και του θανάτου που αποτελούν το προπύργιο του πανίσχυρου οχυρού της ανομίας του Σατανά. Ο προφήτης δηλώνει: "Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θα το πραγματοποιήσει αυτό".

Ο Σωτήρας που γεννήθηκε

Αυτή η προφητεία του Ησαΐα άρχισε να εκπληρώνεται με τη γέννηση του Ιησού. Γεννήθηκε ως δώρο της θεϊκής αγάπης και ως εγγύηση ότι όλες οι εκτεταμένες υποσχέσεις του Θεού για την ευλογία του κόσμου θα εκπληρωθούν εν ευθέτω χρόνω. Σε συνάρτηση με αυτό, πόσο σημαντικά είναι τα λόγια της προφητείας του αγγέλου, ο οποίος, όταν ανακοίνωσε τη γέννηση του Ιησού, είπε: "Μη φοβάστε- ... Διότι σε σας γεννήθηκε σήμερα στην πόλη του Δαβίδ ένας Σωτήρας, ο οποίος είναι ο Χριστός ο Κύριος". - Λουκάς 2:10,11

Σε ηλικία τριάντα ετών, ο Ιησούς ξεκίνησε τη διακονία του - μια διακονία που ήταν μια συνεχής υπενθύμιση ότι είχε έρθει ως αγγελιοφόρος από τον ουρανό για να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του Θεού να εγκαθιδρύσει μια παγκόσμια κυβέρνηση ειρήνης και ζωής. Ορισμένες από τις υποσχέσεις, περιγράφοντας τις ευλογίες της μεσσιανικής βασιλείας, προέβλεπαν το άνοιγμα τυφλών ματιών, τη θεραπεία ασθενών

και την ανάσταση νεκρών. Ο Ιησούς χρησιμοποίησε τη θεϊκή δύναμη για να κάνει αυτά τα πράγματα και έτσι εδραίωσε το γεγονός ότι ήταν πράγματι ο σπόρος της υπόσχεσης και ότι ο Θεός που είχε δώσει τέτοιες θαυμάσιες υποσχέσεις ήταν άφθονα ικανός να τις εκπληρώσει.

Η επίγεια διακονία του Ιησού ήταν πολύ σύντομη και διήρκεσε μόνο τριάμισι χρόνια. Ήταν ο προαναγγελθείς Βασιλιάς των Βασιλέων, αλλά λίγοι από τους εχθρούς του επέτρεψαν να τον σταυρώσουν. (Αποκάλυψη 19:16) Τι παράξενη τροπή των γεγονότων πρέπει να φάνηκε αυτή στο μυαλό εκείνων που τον είχαν αποδεχτεί ως τον υποσχόμενο Μεσσία, αυτόν που επρόκειτο να βασιλεύσει "από τη θάλασσα ως τη θάλασσα και από τον ποταμό ως τα πέρατα της γης". - Ψαλμός 72:8

Ακόμα πιο παράξενη, αναμφίβολα, ήταν η φιλοσοφία της αγάπης του Διδασκάλου, η οποία εφαρμόστηκε τόσο αυστηρά από τον ίδιο, ώστε αρνήθηκε να προβάλει οποιαδήποτε αντίσταση σε εκείνους που τον συνέλαβαν και τον σκότωσαν. Όλοι οι μεγάλοι ηγέτες του

παρελθόντος και του παρόντος απέκτησαν και διατήρησαν την εξουσία τους δίνοντας θαρραλέα μάχη σε όλους τους αντιπάλους. Αλλά ο Ιησούς δεν επιχείρησε να υπερασπιστεί τον εαυτό του, ούτε επέτρεψε στους μαθητές του να το κάνουν. Πάνω στο ανυπεράσπιστο κεφάλι του έπεσε η οργή των ζηλότυπων εχθρών του, και τον έθαψαν στον τάφο.

Το σχέδιο του Θεού δεν είχε αποτύχει! Ο Απόστολος Παύλος μας λέει ότι η αγάπη δεν αποτυγχάνει ποτέ. (1 Κορινθίους 13:8) Ο Ιησούς έδωσε πρόθυμα τη ζωή του ως Λυτρωτής του κόσμου, αγαπώντας ακόμη και τους εχθρούς του. (Ιωάννης 3:16) Ενώ ο Σατανάς μπορεί να πίστευε ότι είχε ματαιώσει το θεϊκό σχέδιο για τον Ιησού να γίνει βασιλιάς της γης, είχε απλώς βοηθήσει να πραγματοποιηθεί ένα απαραίτητο χαρακτηριστικό αυτού του σχεδίου, δηλαδή η θυσία του ανθρώπου, του Ιησού Χριστού, ως "λύτρο για όλους". - 1 Τιμόθεο 2:6

Οι ευλογίες που είχε υποσχεθεί ο Θεός επρόκειτο να έχουν διαρκή χαρακτήρα. Η ειρήνη που θα έφερνε στην ανθρωπότητα η βασιλεία του Μεσσία θα ήταν μια διαρκής

ειρήνη, την οποία θα απολάμβαναν όσοι, λυτρωμένοι από την κατάρρα της αμαρτίας, θα είχαν την ευκαιρία να ζήσουν για πάντα. Δεν υπήρχε κανένας τρόπος να εξασφαλιστούν τέτοιες μόνιμες και εκτεταμένες ευλογίες για το ανθρώπινο γένος παρά μόνο με τον θάνατο του Ιησού ως Λυτρωτή και Σωτήρα του κόσμου. Πέθανε για να ζήσουν οι υπήκοοί του και για να έχουν όλοι όσοι έχουν πεθάνει την ευκαιρία να αποκατασταθούν στη ζωή.

Η ανθρωπότητα εξακολουθεί να υποφέρει

Σχεδόν είκοσι αιώνες έχουν περάσει από εκείνη την περιπετειώδη στιγμή που ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες του κόσμου και αναστήθηκε από τους νεκρούς με θεία δύναμη, αλλά ακόμα δεν έχει αναγνωριστεί ως βασιλιάς της γης- και ο μεγάλος εχθρός, ο Θάνατος, για τον οποίο πέθανε για να τον καταστρέψει, εξακολουθεί να κρατάει το καταραμένο από την αμαρτία γένος στα ολέθρια νύχια του. Ενώ οι προφητείες απεικονίζουν τον Ιησού ως τον Πρίγκιπα της Ειρήνης, ο πόλεμος συνέχισε να καταστρέφει την ευτυχία κάθε επόμενης γενιάς

από την εποχή του, όπως συνέβαινε και πριν από την έλευσή του. Ο Ιησούς ήρθε για να δώσει ζωή, αλλά οι άνθρωποι για τους οποίους έδωσε τη ζωή του εξακολουθούν να πεθαίνουν. Ο Ιησούς δίδαξε και έδωσε το παράδειγμα του δρόμου της αγάπης και επεσήμανε τα πλεονεκτήματά του έναντι του εγωισμού - αλλά ο εγωισμός εξακολουθεί να κυριαρχεί στον κόσμο. Γιατί;

Ο Ιερός Λόγος αποκαλύπτει τον λόγο γι' αυτή τη φαινομενική καθυστέρηση. Δείχνει ότι κατά τη διάρκεια αυτών των είκοσι αιώνων φαινομενικής αποτυχίας, το σχέδιο του Θεού για την απελευθέρωση του γένους προχωρούσε σταθερά προς τα εμπρός. Το σχέδιό Του για την παρούσα εποχή ήταν η επιλογή από τον κόσμο της ανθρωπότητας ενός λαού που θα συνδεόταν με τον Χριστό στην άσκηση της εξουσίας της βασιλείας του. Οι Γραφές μιλούν πολύ γι' αυτούς, περιγράφοντας τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να ελπίζουν ότι θα ζήσουν και θα βασιλεύσουν μαζί με τον Χριστό. Εν ολίγοις, καλούνται να βαδίσουν στον δρόμο της αγάπης του, να δώσουν τη ζωή τους όπως

εκείνος θυσίασε τη δική του, να αποδείξουν την πίστη τους στον Θεό, στην αλήθεια και στη δικαιοσύνη με το να είναι "πιστοί μέχρι θανάτου". - Αποκάλυψη 2:10

Οι εμπειρίες αυτών στη θυσία και στον πόνο τους προετοιμάζουν για τη μελλοντική βασιλεία τους με τον Χριστό. Σύμφωνα με την πρόνοια του Θεού, ο ρόλος τους στο θεϊκό σχέδιο θα συμβάλει στην αιώνια ευλογία όλων των οικογενειών της γης. Επί είκοσι αιώνες, απαρατήρητοι και άγνωστοι από τον κόσμο, αυτοί οι πιστοί οπαδοί του Διδασκάλου συνέχισαν να ενισχύουν το προγεφύρωμα της δικαιοσύνης και της αγάπης, από το οποίο τελικά θα προέλθει η απελευθέρωση όλων των αιχμαλώτων του θανάτου. Πριν από αυτή την απελευθέρωση όλης της ανθρωπότητας, η πιστή τάξη ανασταίνεται από τους νεκρούς με την πρώτη ανάσταση, για να ζήσει και να βασιλέψει μαζί με τον Χριστό. Στη συνέχεια, υπό τη διεύθυνση του Χριστού, όλη η ανθρωπότητα θα ξυπνήσει από τον ύπνο του θανάτου και θα της δοθεί η ευκαιρία να ζήσει στη γη για πάντα.

Το τέλος της εποχής

Αυτή η εποχή στο σχέδιο του Θεού, η οποία έχει οριστεί για την επιλογή και την εκπαίδευση εκείνων που θα βασιλεύσουν με τον Χριστό κατά τη διάρκεια της Χιλιετούς Εποχής, έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Πράγματι, ζούμε στο τέλος του αιώνα- επομένως, είναι η εποχή κατά την οποία θα πρέπει να περιμένουμε να δούμε, και βλέπουμε, το χέρι του Θεού να εκδηλώνεται οριστικά και άμεσα στις υποθέσεις των ανθρώπων. Οι προφητείες του Λόγου του Θεού σκιαγραφούν τα γεγονότα της παρούσας εποχής και αποκαλύπτουν ότι είναι εκείνα που θα προηγούνται αμέσως της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Χριστού.

Η σειρά των ολέθριων γεγονότων, αρχής γενομένης από το 1914, τα οποία ανέτρεψαν βασιλείς από τους θρόνους τους, ξερίζωσαν κρατικές εκκλησίες, κατέστρεψαν αμέτρητα εκατομμύρια ανθρώπων από πόλεμο, πείνα και λοιμό, επισημαίνονται όλα στον Ιερό Λόγο και όλα μαρτυρούν το αναπόφευκτο γεγονός ότι ο Θεός δεν απέχει πλέον από το να παρεμβαίνει στις υποθέσεις των ανθρώπων, ότι η ημέρα

της εκδίκησής Του κατά της αμαρτίας και των αμαρτωλών θεσμών είναι κοντά.

Είναι καθησυχαστικό να συνειδητοποιούμε ότι η τελική έκβαση της σημερινής δυστυχίας των εθνών δεν βρίσκεται στα χέρια εγωιστών, γήινων ηγετών, αλλά ότι ο αυριανός κόσμος θα κυβερνηθεί από τη βασιλεία του Χριστού. Είναι επίσης ευχάριστο να συνειδητοποιούμε ότι κατά τη διάρκεια των επόμενων χιλίων ετών τα έθνη δεν πρόκειται να υποταχθούν τυραννικά στο ζυγό του ολοκληρωτισμού ή σε διεφθαρμένες μορφές δημοκρατικών κυβερνήσεων.

Ο νόμιμος βασιλιάς

Όπως έχουμε ήδη δει, για ένα διάστημα ο Θεός κυβέρνησε τον αρχαίο λαό του Ισραήλ. Στις Γραφές αναφέρεται σχετικά με διάφορους βασιλιάδες του Ισραήλ ότι κάθονταν "επάνω στο θρόνο του ΚΥΡΙΟΥ". (1 Χρονικών 29:23) Αλλά αυτή η ρύθμιση έληξε με την εκθρόνιση του τελευταίου Ιουδαίου βασιλιά, του Σεδεκία. Ο προφήτης Ιεζεκιήλ εξηγεί ότι αυτό επρόκειτο να γίνει "μέχρις ότου έλθει εκείνος του οποίου

το δικαίωμα είναι". (Ιεζεκιήλ 21:27) Αυτή είναι μια αναφορά στον Χριστό, και το σαφές συμπέρασμα είναι ότι ο Θεός δεν θα αντιπροσωπευόταν ξανά σε καμία κυβέρνηση της γης μέχρι να έρθει ο καιρός για την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Χριστού.

Η ανατροπή του τελευταίου Ιουδαίου βασιλιά συνέβη το 606 π.Χ., και άρχισε μια μακρά περίοδος κατά την οποία ο Κύριος επέτρεψε στα εθνικιστικά βασίλεια να συγκρατήσουν τον κοινωνικό ιστό του κόσμου. Η περίοδος αυτή περιγράφεται σε μια προφητεία του Ιησού ως "οι καιροί των εθνών". Σε αυτή την προφητεία ο Ιησούς εξήγησε ότι η "Ιερουσαλήμ" - σύμβολο του εβραϊκού λαού και του πολιτεύματός του - θα "καταπατηθεί" από τα έθνη μέχρι να "συμπληρωθούν οι καιροί των εθνών". - Λουκάς 21:24

Υπάρχουν γραπτά στοιχεία που δείχνουν ότι οι καιροί των εθνών είναι μια περίοδος 2520 ετών. Η Βαβυλώνα ήταν η πρώτη από τις εθνικές δυνάμεις που άσκησε εξουσία μέσα σε αυτή την περίοδο. Περίπου την εποχή της έναρξής της, ο Κύριος έκανε τον

Ναβουχοδονόσορα να ονειρευτεί ότι είδε μια εικόνα που έμοιαζε με άνθρωπο, την οποία ο Δανιήλ ερμήνευσε ότι αντιπροσώπευε τη θεϊκή παραχώρηση της εξουσίας, όπως αυτή θα ασκείτο, πρώτα από τη Βαβυλώνα και στη συνέχεια διαδοχικά από τη Μεσοπερσία, την Ελλάδα και τη Ρώμη.

Σε αυτή την προφητική εικόνα, η Ρώμη αντιπροσωπεύεται από τα σιδερένια πόδια και η διαιρεμένη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, όπως φαίνεται στα διάφορα κράτη της Ευρώπης λίγο πριν από το 1914, αντιπροσωπεύεται από τα δάχτυλα των ποδιών της εικόνας. Στο όραμα, μια πέτρα φαίνεται να χτυπά την εικόνα στα πόδια της, προκαλώντας την πτώση της και αλέθοντας την σε σκόνη. Ο Δανιήλ εξηγεί ότι αυτή η πέτρα αντιπροσωπεύει τη βασιλεία του Θεού, μια βασιλεία που τελικά πρόκειται να γεμίσει ολόκληρη τη γη.

Τα 2520 χρόνια των καιρών των εθνών επρόκειτο να τελειώσουν το 1914. Δεδομένου ότι αυτή η προφητική περίοδος αφορούσε τόσο τους Εβραίους όσο και τους εθνικούς ως έθνη, τα γεγονότα που συνέβησαν από τότε θα

έπρεπε να υποδηλώνουν μια αλλαγή στην κατάσταση και των δύο - και αυτό όντως συμβαίνει. Τα τελευταία απομεινάρια της παλιάς Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας καταστρέφονται - αλέθονται σε σκόνη - ενώ οι Εβραίοι ως λαός έχουν στην κατοχή τους μεγάλο μέρος της Παλαιστίνης και ένα νέο κράτος του Ισραήλ δημιουργήθηκε το 1948. Βρισκόμαστε ακόμη στην περίοδο της άλεσης, αλλά έχουν ήδη συμβεί αρκετά ώστε να δικαιολογείται η πεποίθηση ότι οι αόρατες δυνάμεις του σημερινού Κυρίου μας ασκούν ήδη τεράστια επιρροή στην καταστροφή της κοινωνικής τάξης του Σατανά, που προετοιμάζει την εγκαθίδρυση στη γη της βασιλείας του Χριστού και την ευλογία όλης της ανθρωπότητας με ειρήνη και ζωή.

Εξεταζόμενο από αυτή τη σκοπιά, το ξέσπασμα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου το 1914 αποτελεί ουσιαστική απόδειξη ότι ο Ιησούς Χριστός, ως στρατηγός του Ιεχωβά, υποτάσσει τα έθνη πριν τα παραλάβει από τον Πατέρα ως "κληρονομιά" του. (Ψαλμός 2:8) Αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει είναι η εκπλήρωση του πρώτου τμήματος του Σεφανία

3:8. Μιλάει για τον Κύριο, ή τον Ιεχωβά, που σηκώνεται ως μάρτυρας -για να καταδικάσει την κοινωνία της γης- και λέει: "Η απόφασή μου, είναι να συγκεντρώσω έθνη, να συγκεντρώσω βασιλεία, να ξεχύσω επάνω τους την αγανάκτησή μου, όλη τη λάμψη του θυμού μου". Πολλοί συγγραφείς της κοσμικής ιστορίας αναφέρονται στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο ως την αρχή όλων των προβλημάτων που περιβάλλουν την ανθρωπότητα από τότε, και στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ως την επανάληψη των εχθροπραξιών που είχαν σταματήσει για σύντομο χρονικό διάστημα. Όλα αυτά, και ακόμη περισσότερα, πρόκειται να συμβούν την ημέρα της οργής του Κυρίου, σε εκείνη τη "μεγάλη ημέρα του Παντοδύναμου Θεού" (Αποκάλυψη 16:14), με αποτέλεσμα να αποδυναμωθεί ολόκληρη η δομή του πολιτισμού.

Κάθε φάση της θλίψης των εθνών κατά τις "έσχατες ημέρες" έχει να κάνει με την ανατροπή της εξουσίας του Σατανά. Σημειώστε, για παράδειγμα, την προφητεία του Ησαΐα 13:4-6. "Θόρυβος πλήθους στα βουνά, σαν από μεγάλο λαό- θόρυβος από τα βασίλεια

των εθνών που συγκεντρώνονται- ο ΚΥΡΙΟΣ των δυνάμεων συγκεντρώνει το στράτευμα της μάχης. Έρχονται από μακρινή χώρα, από την άκρη του ουρανού, ο ΚΥΡΙΟΣ και τα όπλα της οργής του, για να καταστρέψουν ολόκληρη τη γη. Ουρλιάξτε- διότι η ημέρα του ΚΥΡΙΟΥ [Ιεχωβά] πλησιάζει- θα έρθει σαν καταστροφή από τον Παντοδύναμο".

Ο Απόστολος Παύλος, στην περιγραφή του για την ημέρα του Κυρίου, λέει ότι η "αιφνίδια καταστροφή" θα έρθει "όπως ο βασανισμός σε γυναίκα που κυοφορεί". (1 Θεσσαλονικείς 5:1-3) Ο βασανισμός, όπως γνωρίζουμε, έρχεται σε σπασμούς με περιόδους συγκριτικής χαλάρωσης μεταξύ των πόνων. Αυτό ήταν το μοτίβο των γεγονότων από το τέλος των Καιρών των Εθνών το 1914. Ο Παύλος προέβλεψε ότι αυτοί οι σπασμοί θα σχετίζονταν με κραυγές "ειρήνης και ασφάλειας", και αυτή η προφητεία, επίσης, έχει αποδειχθεί πολύ ακριβής.

Πριν από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, καταβλήθηκαν τεράστιες προσπάθειες για την εδραίωση μιας διαρκούς παγκόσμιας ειρήνης.

Το 1913 ήταν ένα διεθνές έτος ειρήνης. Στη συνέχεια ήρθε ο πρώτος σπασμός καταστροφικών προβλημάτων. Μετά τον πόλεμο υπήρξαν περαιτέρω κραυγές για ειρήνη και ασφάλεια. Στη συνέχεια ήρθε ο δεύτερος παγκόσμιος αγώνας, ακολουθούμενος από πρόσθετες κραυγές "Ειρήνη, ειρήνη!". Η αποσύνθεση συνεχίζεται, και θα συνεχιστεί, μέχρις ότου εκδηλωθεί η θεία παρέμβαση και φέρει πραγματική ειρήνη σε έναν κόσμο που έχει κουραστεί από τα προβλήματα και πεθαίνει.

Ενώ ο Θεός πολέμησε για τον λαό του στο αρχαίο πεδίο μάχης της Μεγιδδώ, δίνοντάς του τη νίκη όταν η υπακοή του την άξιζε, η στρατηγική του δεν ήταν πάντα η ίδια. Στην περίπτωση της νίκης του Γεδεών επί των Μαδιανιτών, η στρατηγική του Κυρίου είχε ως αποτέλεσμα οι εχθροί του Ισραήλ να καταστρέψουν ο ένας τον άλλον. Σε άλλες περιπτώσεις, χρησιμοποιήθηκε θαυματουργική δύναμη. Έτσι συμβαίνει και στη μεγάλη μάχη με την οποία τα βασίλεια αυτού του κόσμου παραμερίζονται ως προετοιμασία για την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Χριστού. Μια

προφητεία δηλώνει ότι "η ρομφαία του καθενός θα είναι εναντίον του αδελφού του". (Ιεζεκιήλ 38:21) Τα βασίλεια αυτού του κόσμου, πολεμώντας το ένα εναντίον του άλλου, έχουν ήδη προκαλέσει τρομερή καταστροφή στα οχυρά του πολιτισμού, και το τέλος δεν έχει έρθει ακόμα.

Πολλά έθνη έχουν ενωθεί σε διάφορες προσπάθειες για να σώσουν τον κόσμο από περαιτέρω καταστροφή, αλλά, όπως προείπαν οι προφητείες, οι ενώσεις αυτές δεν έχουν επιτύχει τον σκοπό τους. Ο Ησαΐας έγραψε: "Ενωθείτε, ω λαοί, και θα συντριβείτε". (Ησαΐας 8:9,10) Μια άλλη προφητεία σχετικά με αυτή τη συγκέντρωση των εθνών είναι η προφητεία Ιωήλ 3:1,2. Εδώ αυτή η συνένωση των εθνών συνδέεται χρονικά με την επανασυγκέντρωση του Ισραήλ στη γη της επαγγελίας του. Δείχνει ότι θα υπάρξει διαμάχη για τη γη και ότι ο Κύριος θα υπερασπιστεί τότε τον λαό του και θα βρεθεί σε αντίθεση με εκείνους που προσπαθούν να τους στερήσουν τη νόμιμη κληρονομιά τους.

Περισσότερες λεπτομέρειες για τα συγκεκριμένα αυτά γεγονότα παρατίθενται στην προφητεία του Ιεζεκιήλ, κεφάλαια 38 και 39. Εν συντομία, οι προφητείες αυτές αποκαλύπτουν ότι το Ισραήλ θα ανακτήσει τελικά τη γη της Παλαιστίνης, κατοικώντας εκεί σε ένα βαθμό ειρήνης και ασφάλειας, όταν από τον "βορρά" θα έρθουν επιθετικά έθνη για να "πάρουν λάφυρα". Οι μελετητές της προφητείας αναμένουν ότι τα έθνη βόρεια του Ισραήλ θα εμπλακούν σε αυτή την τελική επιθετική ώθηση και θα γίνει προσπάθεια να καταστραφεί το Ισραήλ και να καταλάβουν τους στρατιωτικά στρατηγικούς Αγίους Τόπους.

Είναι σε αυτό το σημείο που ο Κύριος επιδεικνύει εξωτερικά την παρέμβασή του. Η προφητεία του Ιεζεκιήλ 38:22 αναφέρει ότι τότε ο Κύριος θα παρακαλέσει τους εχθρούς του Ισραήλ "με λοιμό και με αίμα- και θα βρέξω επάνω του, και επάνω στις συμμορίες του, και επάνω στους πολλούς λαούς που είναι μαζί του, βροχή που θα ξεχειλίζει, και χαλάζι μεγάλο, φωτιά και θειάφι". Μπορεί να μην ξέρουμε πόσο κυριολεκτικά θα εκπληρωθεί αυτό, αλλά είναι βέβαιο ότι σε αυτή την

προφητεία περιγράφεται η μεγάλη κορύφωση του Αρμαγεδδώνα - η μεγάλη εκείνη μάχη στην οποία ο Θεός θα χρησιμοποιήσει τη δύναμή του για να νικήσει τους εχθρούς της δικαιοσύνης και να προκαλέσει τη λειτουργία της θείας βασιλείας για την ευλογία όλων των οικογενειών της γης.

Γνωρίζουμε ότι αυτό είναι αλήθεια, διότι η προφητεία αποκαλύπτει ότι, ως αποτέλεσμα της θεϊκής παρέμβασης, όλα τα έθνη - συμπεριλαμβανομένου του Ισραήλ, το οποίο ο Κύριος τότε θα ελευθερώσει - θα ανοίξουν, με τη θαυματουργική παρέμβασή του, τα μάτια τους για να δουν τη δόξα του. Τότε όλα τα έθνη θα γνωρίσουν ότι υπάρχει ένας Θεός στον ουρανό, ο οποίος, μέσω του θεϊκού Χριστού του, κυβερνά ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων.

Ένα καθαρό μήνυμα

Στην Αποκάλυψη 16:13,14, μας λένε για "τρία ακάθαρτα πνεύματα" που θα ασκήσουν ισχυρή επιρροή στη συγκέντρωση των εθνών στη μάχη εκείνης της μεγάλης ημέρας του

Παντοδύναμου Θεού. Το καθαρό, ή Άγιο Πνεύμα της Βίβλου, είναι το Πνεύμα της αλήθειας, όπως αυτό επικεντρώνεται στο Ευαγγέλιο του Χριστού. Τα χαρακτηριστικά του είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, το έλεος, η υπομονή κ.λπ. Τα προφητικά ακάθαρτα πνεύματα είναι, επομένως, προφανώς ανίερες δυνάμεις στη γη, των οποίων η προπαγάνδα που διατάζει επηρεάζει τα έθνη να συγκεντρωθούν και με την οποία παρακινούνται να πολεμήσουν το ένα το άλλο μέχρι θανάτου.

Μετά τον Αρμαγεδδώνα, όταν ο Κύριος θα έχει "καταφάει" ολόκληρο τον κόσμο με τη "φωτιά" της "ζήλειας" του, καταστρέφοντας έτσι όλα τα διάφορα συστήματα ανομίας, θα "στρέψει στους ανθρώπους μια καθαρή γλώσσα" ή ένα καθαρό μήνυμα. Αυτό το μήνυμα, δηλώνει ο προφήτης, θα έχει ως αποτέλεσμα όλοι να επικαλεστούν "το όνομα του Κυρίου, για να τον υπηρετήσουν με μία συναίνεση". - Σεφανίας 3:8,9

Αυτός θα είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους, κατά τη διάρκεια της βασιλείας

του Χριστού, η αγάπη θα αναγκαστεί να αντικαταστήσει τον εγωισμό ως κινητήρια δύναμη στις ανθρώπινες υποθέσεις. Και υπό τη διοίκηση αυτής της βασιλείας της δικαιοσύνης, όλη η ανθρωπότητα θα βρει ικανοποίηση και χαρά. Πράγματι, ακόμη και οι νεκροί πρόκειται να αναστηθούν για να απολαύσουν και αυτοί τις ζωογόνες ευλογίες που κανένας κατακτητής δεν μπόρεσε ποτέ να δώσει στους υπηκόους του. Ο Χριστός μπορεί και θα τους δώσει την ευκαιρία να απολαύσουν την αιώνια ζωή με ειρήνη και ευτυχία.

Μέσω της βεβαιότητάς μας για τη θεϊκή ικανότητα και τον σκοπό να αποκαταστήσει όλους όσοι χάνουν τη ζωή τους στον Αρμαγεδδώνα, είμαστε σε θέση να δούμε την αγάπη και τη δικαιοσύνη του Θεού στη μέθοδο που η σοφία του επέλεξε για να ανατρέψει την κυριαρχία του Σατανά επί των ανθρώπων. Εκείνοι που θα χάσουν τη ζωή τους σε αυτόν τον μεγάλο αγώνα θα είναι, από τη σκοπιά του Θεού, απλώς κοιμισμένοι. Η δύναμή Του θα τους ξυπνήσει το πρωί της νέας ημέρας. Θα έχουν την ευκαιρία να δουν την τελική έκβαση του μεγάλου αγώνα στον οποίο υπέφεραν- και

χωρίς αμφιβολία οι περισσότεροι από αυτούς θα δώσουν ευχαρίστως τον όρκο υποταγής στον Βασιλιά των Βασιλέων και Κύριο των Κυρίων, ο οποίος τότε θα είναι ο αναγνωρισμένος κυρίαρχος ολόκληρης της γης.
- Αποκάλυψη 19:16, Ψαλμός 72:1-4.

Η εμπειρία με την αμαρτία και τον θάνατο σε όλους τους αιώνες ήταν μια δοκιμασία, και ιδιαίτερα τώρα, όταν, εξαιτίας του ανθρώπινου εγωισμού, υπάρχει παγκόσμια "θλίψη των εθνών, με αμηχανία". (Λουκάς 21:25) Τα διδάγματα που πρέπει να αντλήσουμε από αυτήν θα έχουν ανεκτίμητη αξία, ιδιαίτερα στο ότι θα αυξήσουν σημαντικά την εκτίμηση της ευλογίας της ζωής που θα δοθεί στους ανθρώπους κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών της βασιλείας του Χριστού.

Μέσω αυτής της εμπειρίας, όλη η ανθρωπότητα θα μάθει τα τρομερά αποτελέσματα της ανυπακοής στον θείο νόμο. Αντίθετα, όταν οι ευλογίες της βασιλείας πέσουν πάνω τους, θα μάθουν για τη θεία καλοσύνη, και η εγκάρδια απάντησή τους θα είναι: "Ίδού, αυτός είναι ο Θεός μας- αυτόν

περιμέναμε, ... θα χαρούμε και θα αγαλλιάσουμε για τη σωτηρία του". - Ησαΐας 25:6-9

Για χίλια χρόνια θα βασιλεύει αυτή η βασιλεία. Οι επιρροές της χαράς, της ειρήνης, της αγάπης και της ζωής θα επεκταθούν σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Η θεραπευτική της δύναμη θα αδειάσει κάθε νοσοκομειακό κρεβάτι. Η ζωογόνος ενέργειά της θα φτάσει σε κάθε τάφο. Όλα τα τυφλά μάτια θα ανοίξουν, και όλα τα κουφά αυτιά θα ανοίξουν. - Ησαΐας 35

Ο Σατανάς δεν θα επιτρέπεται πλέον να εξαπατά ή να παραπλανά τους ανθρώπους. Ούτε θα επιτραπεί η κυριαρχία του εγωισμού και του μίσους να καταστρέψει περαιτέρω την ειρήνη και την ευτυχία των ανθρώπων και των εθνών. Ως αποτέλεσμα του εκπαιδευτικού προγράμματος της βασιλείας του Χριστού, ο κόσμος θα μάθει τα πλεονεκτήματα της αγάπης και του ελέους έναντι του εγωισμού και του μίσους. Αντί να εξασφαλίζουν ό,τι μπορούν για τον εαυτό τους, οι άνθρωποι θα μάθουν ότι το πραγματικό μυστικό της βαθιάς και

διαρκούς χαράς είναι να κάνουν ό,τι μπορούν για τους άλλους.

Τότε θα εκπληρωθεί η υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης μέσω του σπέρματός του. Όπως είδαμε, ο Χριστός και η εκκλησία του, στην ουράνια φάση της βασιλείας, θα είναι αυτός ο υποσχόμενος σπόρος, και τότε θα είναι ο δίαυλος των ζωογόνων ευλογιών σε όλη την αποκατεστημένη φυλή της ανθρωπότητας. - Γαλάτας 3:29

Όλες οι οικογένειες της γης που έζησαν στην εποχή του Αβραάμ και πριν από αυτόν, είναι τώρα νεκρές. Όλες οι οικογένειες της γης που έζησαν από τότε, είναι τώρα νεκρές ή πεθαίνουν. Ο ολοένα αυξανόμενος φόρος του θανάτου σε έναν κόσμο που έχει τρελαθεί από τον εγωισμό, μας φέρνει στο νου με αυξανόμενη δύναμη τη μεγάλη ανάγκη για θεϊκή παρέμβαση, και μπορούμε να χαιρόμαστε που αυτή είναι κοντά. Το γεγονός ότι όλοι όσοι ο Θεός έχει υποσχεθεί να ευλογήσει είναι είτε νεκροί είτε ετοιμοθάνατοι δεν αναιρεί σε καμία περίπτωση τις

υποσχέσεις του, διότι είμαστε βέβαιοι ότι η δύναμή του μπορεί και θα αποκαταστήσει τη ζωή: διότι όλοι όσοι βρίσκονται στους τάφους τους θα ακούσουν τη φωνή του Υιού του ανθρώπου και θα βγουν έξω. - Ιωάννης 5:28,29

Είναι αυτό ένας απλός ευσεβής πόθος; Όχι, αληθινά, είναι αυτό που έχει υποσχεθεί ο Θεός και Δημιουργός του σύμπαντος! Είναι αυτό που θα αποκαλύψει στις μάζες της ανθρωπότητας ότι δεν δημιουργήθηκαν απλώς για να υποφέρουν και να πεθαίνουν. Θα δείξει ότι ο Θεός, του οποίου η πανίσχυρη δύναμη και η σοφία αποκαλύπτονται σε όλα τα δημιουργημένα πράγματα, τους αγάπησε και χρησιμοποίησε τη δύναμή του για να εξασφαλίσει τη νικηφόρα εκπλήρωση του σκοπού του στη δημιουργία τους.

Στο τέλος αυτής της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού, ο Σατανάς - ο υποκινητής κάθε κακού - θα καταστραφεί. Όσοι συνεχίζουν εσκεμμένα να τον υπηρετούν, θα καταστραφούν επίσης στον "δεύτερο θάνατο". Ενώ αμέτρητα δισεκατομμύρια πέθαναν ως αποτέλεσμα της

σφετεριστικής κυριαρχίας του Σατανά επί του ανθρώπινου γένους, αυτός θα βρίσκεται στη λίστα των θυμάτων που θα προκύψουν από τη βασιλεία του Χριστού. - Αποκάλυψη 20:10,14

Και δεν θα εξοντωθεί μόνο ο Σατανάς, αλλά όλα τα κακά που αποτελούν το απόθεμα των δόλιων και κακόβουλων μεθόδων του, με τις οποίες εξαπάτησε και υποδούλωσε το πεσμένο γένος. Η αρρώστια, ο πόνος και η θλίψη θα καταστραφούν. Και ο ίδιος ο θάνατος θα πεθάνει. - Αποκάλυψη 21:4

Όλα αυτά συμβαίνουν επειδή η θεία παρέμβαση θα ανατρέψει την κυριαρχία του Σατανά, "του γέρου φιδιού", ο οποίος παρακίνησε τους πρώτους γονείς μας να παρανομήσουν τον θείο νόμο και επέφερε στους ίδιους και στους απογόνους τους την ποινή του θανάτου. Ένας από τους όμορφους συμβολισμούς που μας δίνονται στο βιβλίο της Αποκάλυψης για να απεικονίσουν τη θεία παρέμβαση για τη διάσωση του ανθρώπινου γένους από τον θάνατο είναι η "αγία πόλη" που κατεβαίνει από τον Θεό από τον ουρανό. - Αποκάλυψη 21:2

Στη Βίβλο, μια πόλη αντιπροσωπεύει μια κυβέρνηση, και η αγία πόλη είναι μια δίκαιη κυβέρνηση. Αλλά δεν είναι ανθρώπινης προέλευσης. Δεν είναι μια κυβέρνηση που δημιουργήθηκε από τον άνθρωπο. Προέρχεται από τον Θεό, από τον ουρανό, και εγκαθίσταται στη γη. Νωρίτερα στο βιβλίο της Αποκάλυψης, η προσοχή εφιστάται σε μια πολύ ανίερη πόλη που ονομάζεται "Βαβυλώνα". Για ένα διάστημα κυβέρνησε τους βασιλιάδες της γης.

Με αυτή την "πόρνη" πόλη συνδέεται ένα συμβολικό "θηρίο" - ένα άλλο σύμβολο της ανίερης κυριαρχίας. Υπάρχει μια πάλη μεταξύ του θηρίου και του αμνού - του Χριστού. Το θηρίο, μαζί με την ανίερη πόλη της Βαβυλώνας, καταστρέφεται.

Έτσι προετοιμάζεται ο δρόμος για την αγία πόλη, μέσω της οποίας το Αρνίο, μαζί με τη νύφη του, θα κυβερνά τα έθνη. Αυτή η νέα κυριαρχία θα σημαίνει ότι ο Θεός θα εκπροσωπείται πραγματικά στη γη. Εξηγώντας αυτό το σημείο ο Αποκαλυπτής λέει: "Άκουσα μια μεγάλη φωνή από τον

ουρανό να λέει: Ιδού, η σκηνή του Θεού είναι με τους ανθρώπους, και θα κατοικήσει μαζί τους, και θα είναι λαός του, και ο ίδιος ο Θεός θα είναι μαζί τους και θα είναι ο Θεός τους". - Αποκάλυψη 21:3

Όταν, λόγω της αμαρτίας, ο Θεός απέσυρε την εύνοιά του από το ανθρώπινο γένος, οι άνθρωποι άρχισαν να πεθαίνουν. Ο Δαβίδ έγραψε: "Στην εύνοιά του είναι η ζωή". (Ψαλμός 30:5) Όταν ο Θεός "σκηνώσει" ξανά με τους ανθρώπους, όταν η εύνοιά του εκδηλωθεί προς αυτούς μέσω των φορέων της βασιλείας του Χριστού, της αγίας πόλης, ένα από τα ευλογημένα αποτελέσματα θα είναι η καταστροφή του θανάτου. Ο Παύλος έγραψε ότι ο Χριστός θα βασιλεύσει μέχρις ότου όλοι οι εχθροί τεθούν κάτω από τα πόδια του και ότι ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος. (Α΄ Κορινθίους 15:25,26) Την ίδια αυτή ευλογημένη σκέψη τονίζει ο αποκαλυπτής. Εξηγώντας τα αποτελέσματα της επιστρεφόμενης εύνοιας του Θεού προς τους ανθρώπους, όπως εκδηλώνεται με την ανάληψη του ελέγχου της αγίας πόλης στις υποθέσεις των ανθρώπων, γράφει: "Ο Θεός θα

σβήσει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους- και δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος, ούτε θλίψη, ούτε κραυγή, ούτε πόνος θα υπάρχει πλέον- επειδή, τα προηγούμενα πέρασαν, και εκείνος που καθόταν επάνω στον θρόνο είπε: Δέστε, εγώ τα κάνω όλα καινούργια. Και μου είπε: Γράψε- γιατί αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά". - Αποκάλυψη 21:4,5

Δοξάστε τον Θεό για αυτή τη διαβεβαίωση του τελικού θριάμβου της δικαιοσύνης επί της αμαρτίας και του θανάτου! Όταν συνειδητοποιούμε ότι η βασιλεία που θα εκδηλώσει τη νίκη του Χριστού είναι τόσο κοντά, δεν χρειάζεται να τρομάζουμε στη σκέψη του παγκόσμιου αγώνα του Αρμαγεδδώνα που θα προκαλέσει την ανατροπή των τελευταίων υπολειμμάτων της κυριαρχίας του Σατανά. Γνωρίζουμε ότι αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου οι άνθρωποι να έχουν μια πλήρη και ανεμπόδιστη ευκαιρία να αποδεχθούν την κυριαρχία του Χριστού. Πραγματικά, θα πρέπει τώρα να προσευχόμαστε με μεγαλύτερη θέρμη από ποτέ: "Ελθέτω η βασιλεία σου. Γεννηθήτω το

θέλημά Σου ως εν ουρανῷ και επί της γης". -
Ματθαίος 6:10